

УДК 351.84

Н.І. Павелко

аспірант
Класичний приватний університет**ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
СТРАХУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ**

У статті досліджено сучасний стан законодавчого забезпечення страхування сільськогосподарської продукції та проаналізовано особливості його державного регулювання через законодавчі акти нормативно-правової бази, що стосуються відносин між державою, страховими компаніями та аграріями в системі страхування сільськогосподарської продукції в Україні.

Ключові слова: державне регулювання, механізми державного регулювання, нормативно-правові акти, правове забезпечення, страхування сільськогосподарської продукції.

I. Вступ

Через механізм правового регулювання держава може як стримувати розвиток сільськогосподарського страхування, так і забезпечувати його ефективність. Тому дуже важливу роль відіграють основні законодавчі норми, на яких базується правове регулювання страхових правовідносин в аграрній сфері. Страхування у сфері сільськогосподарського виробництва підпорядковується як основним правовим нормам аграрного права, так і нормам, які притаманні страхуванню взагалі. Оскільки в аграрному секторі результати господарської діяльності безпосередньо залежать від кліматичних умов, що створюють відповідні ризики, на які сільгоспвиробник не має впливу, то виникає необхідність створення системного підходу до розвитку законодавства у сфері страхування сільськогосподарської продукції. Державна політика в цьому напрямі є неефективною, адже необхідне чітке формування принципів, моделей, механізмів та схем розвитку сільськогосподарського страхування, які відповідали б сучасним умовам розвитку міжнародного ринку страхування. Так, основні принципи, на яких побудовано систему державної підтримки страхування сільськогосподарської продукції в інших країнах, дають змогу здійснити запровадження відповідних програм розвитку в Україні. Таким чином, для створення ефективного механізму правового регулювання системи страхування сільськогосподарської продукції необхідне застосування норм спеціального аграрного законодавства, які спираються на загальні правові методи з доповненням специфіки аграрних страхових відносин.

II. Постановка завдання

Метою статті є аналіз нормативно-правових актів, що регламентують страхування сільськогосподарської продукції для його розвитку в Україні.

Досягнення мети передбачає вирішення таких завдань:

- дослідити сучасний стан законодавчого забезпечення страхування сільськогосподарської продукції в Україні;

- проаналізувати особливості державного регулювання страхування сільськогосподарської продукції через законодавчі акти.

III. Результати

Нормативно-правові аспекти страхування сільськогосподарської продукції відображалися в окремих наукових працях: вчених-юристів – І.В. Горіславська, В.М. Єрмоленко, В.Ю. Юркевич [2; 4; 14]; вчених-економістів – Н.А. Герасименко, М.С. Жилкіна, О.А. Коваль [1; 5; 6] та ін. Проте науковцями з державного управління питанню правового забезпечення державного регулювання у сфері страхування сільськогосподарської продукції приділено недостатньо уваги.

Державна політика у сфері страхування сільськогосподарської продукції здійснюється через широкий спектр повноважень та систему державних органів, які в повному обсязі або частково беруть участь у регулюванні страхових відносин та здійсненні нагляду за дотриманням законодавства в цій сфері. М.С. Жилкіна стверджує, що держава у страхових відносинах виступає в особі різних законодавчих та виконавчих органів влади, серед яких центральне місце відводиться органам нагляду та контролю за страховою діяльністю [5, с. 18]. На сьогодні державна політика у сфері розвитку системи страхування сільськогосподарської продукції потребує формування системного підходу до її розбудови, що передбачає визначення й законодавче оформлення форм взаємодії трьох учасників ринку аграрного страхування – сільськогосподарських виробників, страховиків та держави. Також необхідне вирішення проблеми надання державної підтримки сільськогосподарським товаровиробникам шляхом удосконалення законодавчих норм страхування в аграрному секторі.

Сучасна система страхування сільськогосподарської продукції регулюється цілим комплексом нормативно-правових актів, до яких входять: Конституція України [7], Цивільний та Господарський кодекси України [3; 13], Закон України "Про страхування" від 04.10.2001 р. № 2745-III [9], Закон України "Про особливості

страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” від 09.02.2012 р. № 4391-VI [8], Закон України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” від 12.07.2001 р. № 2664-III [10], Закон України “Про Державний бюджет” на відповідний рік та ін.

З рис. 1 видно, що Закон України “Про особливості страхування сільськогосподарської

продукції з державною підтримкою” від 09.02.2012 р. № 4391-VI займає центральне місце, оскільки він поєднує в собі відповідні норми інших законодавчих актів.

Крім того, відносини у сфері страхування сільськогосподарської продукції певною мірою регулюються нормативно-правовими актами, які наведені в табл. 1.

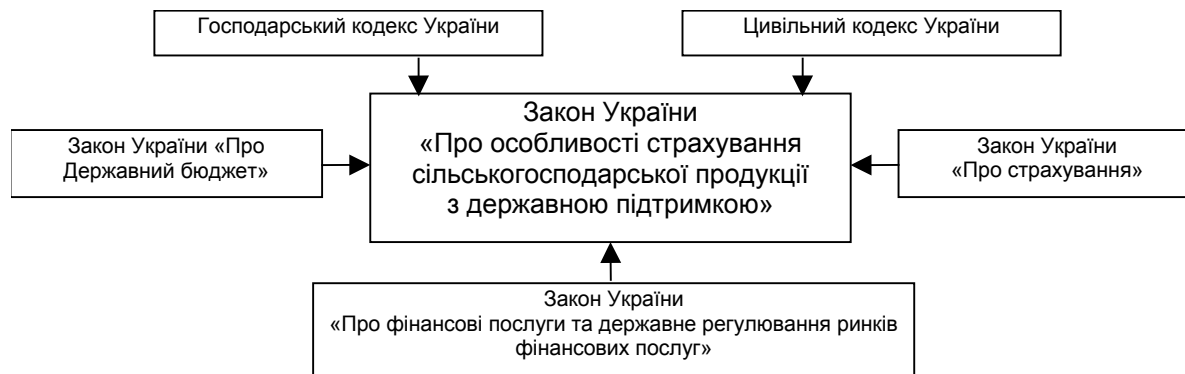

Рис. 1. Система законодавства у сфері страхування сільськогосподарської продукції

Таблиця 1

Нормативно-правові акти, що опосередковано регулюють відносини у сфері страхування сільськогосподарської продукції

Нормативно-правові акти	Місце знаходження у тексті	Зміст
Закон України “Про колективне сільськогосподарське підприємство” від 14.02.1992 р. № 2114-12	Розділ IV ст. 17	Колективні сільськогосподарські підприємства мають право самостійно обирати установи банку та страхові організації
Закон України “Про зерно та ринки зерна в Україні” від 04.07.2002 р. № 37-4	Розділ III ст. 9	Урожай зерна, сільськогосподарських товаровиробників всіх форм власності та господарювання підлягає страхуванню
Закон України “Про фермерське господарство” від 19.06.2003 р. № 973-15	Розділ III ст. 11	Новоствореним фермерським господарствам та фермерським господарствам з відокремленими садибами, фермерським господарствам, які провадять господарську діяльність та розташовані у гірських населених пунктах, на поліських територіях, визначених в установленому порядку Кабінетом Міністрів України, на безповоротній основі надаються кошти Українського державного фонду підтримки фермерських господарств на страхування фермерських господарств
Закон України “Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року” від 18.10.2005 р. №2982-15	ст. 4	Одним із основних напрямів підвищення ефективності діяльності суб’єктів аграрного сектора є запровадження механізмів державної підтримки страхування ризиків у сільському господарстві
Порядок формування, зберігання та використання державного резервного насінневого фонду, затверджений Постановою КМУ від 27.06.2003 р. № 977	п. 8	Відпуск насіння у позику здійснюється з відстроченням платежу до одного господарського року за умови її забезпечення заставою майна позичальника і страхування посівів
Указ Президента України “Про деякі заходи щодо розвитку ринку зерна” від 18.09.2007 р. № 890/2007	п. 2.2 б	Наведено заходи щодо вдосконалення страхування сільськогосподарських ризиків з метою підвищення ефективності державного регулювання в цій сфері

Конституція України [7] визначає, що виключно законами України встановлюються засади створення та функціонування фінансового ринку (ст. 92) та встановлює загальні норми правового регулювання фінансової політики, складовою якої є страхова справа. Цивільний кодекс України [13] визначає порядок переходу до страхових організацій прав страхувальника щодо особи, відповідальної за заподіяну шкоду (ст. 372), та встановлює порядок затвердження правил страхування (ст. 373). Статутну правоздатність та дієздатність юридичних осіб, у то-

му числі й в агропромисловому комплексі, визначає Господарський кодекс України [3] (ст. 55, 57), який також встановлює можливість здійснення господарської діяльності на основі договорів з вільним вибором їх предмета (ст. 67); передбачає створення у господарських товариствах резервного (страхового) фонду у розмірі, установленому установчими документами, але не менше ніж 15% статутного фонду (ст. 87).

Не менш важливим є Закон України “Про страхування” [9], який регулює відносини у

сфері страхування, визначає умови забезпечення платоспроможності страховиків, принципи державного нагляду за страховою діяльністю та умови здійснення страхової діяльності в Україні. У цьому Законі містяться визначення всіх основних понять, які стосуються страхової справи, а також окремі положення, які регулюють страхування в сільському господарстві. Відповідно до ст. 5 Закону України "Про страхування", страхування може бути добровільним або обов'язковим. Однак перелік видів обов'язкового страхування визначається як Цивільним кодексом України (ст. 999) так і Законом України "Про страхування" (ст. 7). Саме тому при визначенні форми страхування конкретного об'єкта слід застосовувати Закон України "Про страхування", навіть якщо об'єкт страхування згадується як обов'язковий вид страхування в інших Законах України.

Закон України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" [10] було прийнято в липні 2001 р., згідно з яким, у травні 2003 р. розпочала роботу Держава комісія з регулювання ринків фінансових послуг. Однак згадана комісія у зв'язку з оптимізацією системи центральних органів виконавчої влади була ліквідована 23 листопада 2011 р. Указом Президента України "Про ліквідацію Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України" № 1069/2011 та іншим Указом (№ 1070/2011) утворено Національну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України (Нацкомфінпослуг), що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Відповідна комісія підпорядкована Президенту України та здійснює нагляд не лише за страховим ринком, але й за ринками, на яких послуги надають лізингові та факторингові, кредитно-гарантійні установи, ломбарди, кредитні спілки, недержавні пенсійні фонди.

Як відомо, агрострахування є одним із найефективніших інструментів управління ризиками в сільському господарстві, тому в багатьох країнах воно підтримується державою і субсидується з державного бюджету. Законом України "Про Державний бюджет" на відповідний рік може забезпечуватись виділення коштів для надання компенсації сільгоспвиробникам за сплачені страхові премії страховикам. Так, починаючи з 2005 р., в Україні почала здійснюватись часткова компенсація за рахунок коштів державного бюджету страхових премій, які сплачують аграрії при укладенні договору страхування сільськогосподарських культур. Але, на жаль, у період з 2009 до 2011 рр. виділення коштів на дешевлення вартості страхових премій за договорами страхування сільськогосподарської продукції державним бюджетом передбачено не було. Механізм використання коштів, що спрямовуються на ці цілі, прописаний у Законі України "Про особливості страхування сільськогосподарської продукції

з державною підтримкою". Однак конкретизація цього механізму у разі виділення державою необхідних коштів здійснюється через постанови Кабінету Міністрів України, які приймаються на певний бюджетний рік (наприклад, Постанови Кабінету Міністрів від 21 лютого 2007 р. № 261 та від 2 квітня 2008 р. № 302).

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2003 р. № 590, страхування тварин законодавчо визначалося як обов'язкове. Однак розвиток вітчизняного законодавства йде у напрямі переходу від обов'язкової до добровільної форми страхування сільськогосподарської продукції. Так, Указом Президента України від 18.09.2007 р. № 890/2007 "Про деякі заходи щодо розвитку ринку зерна" [12] передбачалося вдосконалення страхування сільськогосподарських ризиків, зокрема через визначення його одним із видів добровільного страхування.

Прийняття Закону України "Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою" від 09.02.2012 р. № 4391-VI [8] – перший важливий крок у формуванні вітчизняної системи страхування сільськогосподарської продукції. На нашу думку, зазначений Закон враховує інтереси всіх учасників ринку страхування сільськогосподарської продукції та чітко визначає напрям державної політики щодо зазначеного виду страхування, роблячи його доступним для виробників сільськогосподарської продукції, зрозумілим і відповідальним для страхових компаній. Згідно з положеннями цього Закону, державна підтримка полягає у наданні з державного бюджету сільськогосподарським товаровиробникам грошових коштів у вигляді субсидій на відшкодування частини страхового платежу, фактично сплаченого ними за договорами страхування. На жаль, у Законі чітко не визначено частку компенсації у вигляді субсидій на відшкодування частини страхового платежу, тобто порядок розрахунків стає непрозорим та незрозумілим учасникам ринку. Однак право страхувати сільськогосподарську продукцію з державною підтримкою мають лише товаровиробники, діяльність яких відповідає вимогам, визначеним урядом, а саме:

- сільськогосподарський товаровиробник – юридична особа, незалежно від організаційно-правової форми, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та її переробкою у власних чи орендованих потужностях, у тому числі з власної виробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснює операції з її постачання;
- сільськогосподарські товаровиробники, що здійснюють свою діяльність на території України та відповідають визначеним Кабінетом Міністрів України критеріям (крім нерезидентів).

Одним із найважливіших нововведень, яке передбачене Законом України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” – створення Аграрного страхового пулу, участь в якому є

обов'язковою умовою для здійснення страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою. Пул забезпечує координацію діяльності страховиків та виконує функції, зображені на рис. 2.

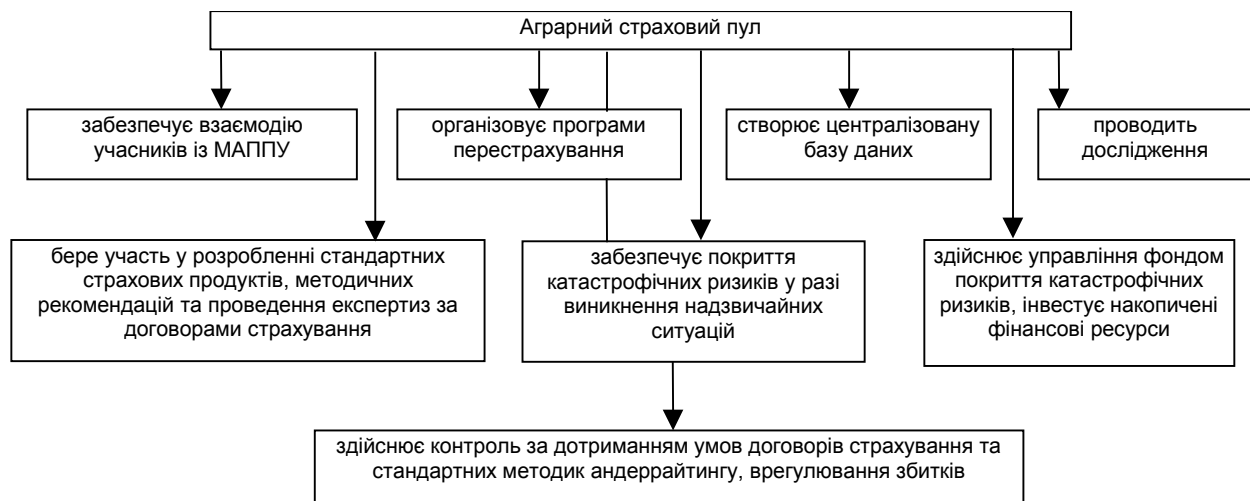

Рис. 2. Функції Аграрного страхового пулу

Однак Аграрний страховий пул зможе здійснювати свою діяльність лише після того, як будуть чітко регламентовані вимоги до учасників пулу, що перебувають на стадії розробки. Незважаючи на всі труднощі, пов'язані зі створенням Аграрного страхового пулу, а саме обранням керівництва, розробкою умов прийняття страхової компанії в пул та інших важливих технічних моментів, це є впевненим кроком у розвиток вітчизняного ринку агрострахування. Відповідно до Закону України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” [8], страхувати сільськогосподарську продукцію з державною підтримкою мають право страховики, що:

- відповідають вимогам Закону України “Про страхування”;
- отримали ліцензію на здійснення нового виду страхування – “добровільного страхування сільськогосподарської продукції”;
- є членами Аграрного страхового пулу, що є юридичною особою, яку страховики зобов'язані утворити й утримувати.

На нашу думку, отримання ліцензії для здійснення “добровільного страхування сільськогосподарської продукції” є одним із найбільш нагальних питань, але саме завдяки обов'язковому ліцензуванню можна відсіяти неспроможні страхові компанії, що намагаються прорватися на аграрний страховий ринок. Саме така практика позитивно зарекомендувала себе в багатьох країнах і з погляду глобального ринку агрострахування є загальноприйнятною.

Закон України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” передбачає, що умови стра-

хування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою, стандартні страхові тарифи, форми договорів і додатків до них, форми інших документів з укладення і супроводу договорів, врегулювання страхових випадків затверджує Національна комісія з регулювання фінансових послуг спільно з Міністерством аграрної політики та продовольства України (МАППУ). Не менш важливим є те, що Законом передбачена обов'язковість укладення договору страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою як умови при наданні аграріям окремих видів державної підтримки та дотацій, визначених Кабінетом Міністрів України.

У рамках програми державної підтримки страхування сільськогосподарської продукції, страхові компанії мають використовувати тільки стандартні договори страхування, умови страхування за якими не можуть змінюватися і є обов'язковими для виконання сторонами за договором страхування сільськогосподарської продукції. Відповідальність страховика за договором страхування починається з дня внесення страхового внеску, але не раніше дати, встановленої в договорі. Сільськогосподарський товаровиробник отримує грошові кошти на відшкодування частини страхового платежу за договорами страхування у вигляді субсидій від розпорядника бюджетних коштів – МАППУ відповідно до Порядку та умов надання державної підтримки шляхом здешевлення страхових платежів, встановлених КМУ. Детальніше механізм здійснення страхування сільськогосподарської продукції з державною фінансовою підтримкою можна розглянути на рис. 3.

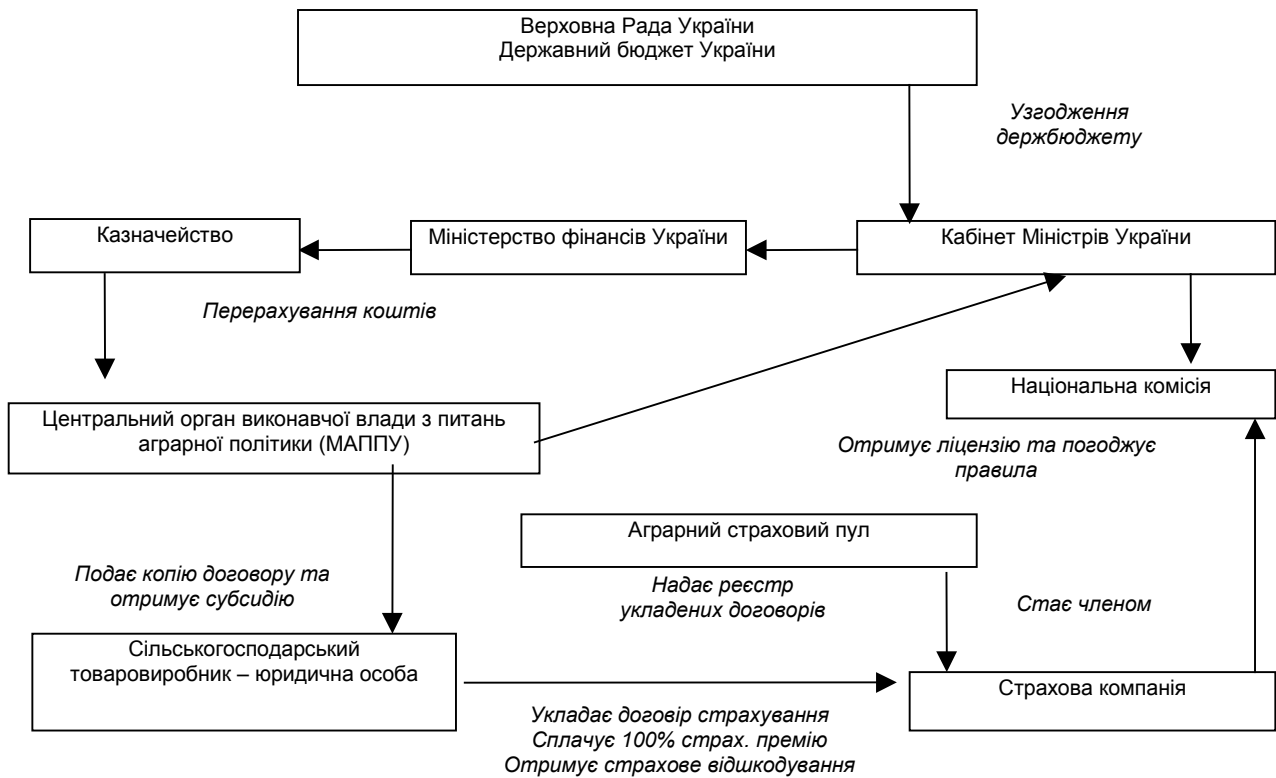

Рис. 3. Механізм здійснення страхування сільськогосподарської продукції з державною фінансовою підтримкою

Незважаючи на важливість прийняття цього законодавчого акту для розвитку страхування сільськогосподарської продукції, відповідний Закон має ряд недоліків та суперечностей із загальними основами договірної права, положеннями Цивільного кодексу України та Закону України “Про страхування”. А саме в ч. 2 ст. 23 Закону України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” термін дії договору страхування сільськогосподарських тварин закінчується в день закінчення строку, на який був укладений договір страхування, або в день загибелі (втрати, вимушеного забою, захворювання) застрахованих сільськогосподарських тварин, тобто в разі настання страхових випадків. Проте Цивільний кодекс України та Закон України “Про страхування” не містить такої підстави для припинення договору страхування, як настання страхового випадку. Інше трактування припинення договору страхування зазначається у п. 2 ч. 1 ст. 28 Закону України “Про страхування”, як виконання страховиком зобов’язань перед страхувальником у повному обсязі та за згодою сторін. Отже, ст. 23 Закону України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” фактично обмежує право суб’єктів страхування на визначення строку договору страхування. Крім того, у процесі здійснення сільськогосподарської діяльності продукція буде пе-

ріодично оновлюватися (виробничий забій, продаж, вирощування нової продукції), тому доречним є укладання довгострокових договорів страхування. Інші негативні наслідки цієї норми пов’язані із застосуванням способів забезпечення виконання зобов’язань страховика перед страхувальником.

Згідно з ч. 1 ст. 14 Закону України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою”, виплата страхового відшкодування здійснюється протягом 14 днів з моменту підписання страхового акта. Але відповідно до ст. 28 Закону України “Про страхування”, на момент підписання страхового акта договір страхування вже не діє. Таким чином, у випадку затримки виплати страхового відшкодування досить складно буде притягнути страховика до відповідальності. Отже, страхувальники повинні детально досліджувати умови договору страхування, який вони планують укласти, та передбачити додаткові умови відповідальності в період, який настає після закінчення дії договору [11]. Слід зазначити, що Закон України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” передбачає розроблення та впровадження основних нормативних вимог щодо страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою, які наведені в табл. 2.

**Основні нормативні документи на виконання Закону України
“Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою”**

№ з/п	Нормативні документи	Орган, що затверджує або встановлює	Орган, що надає подання
1	Порядок та умови надання державної підтримки шляхом здешевлення страхових платежів (премій) із урахуванням критеріїв, яким мають відповідати сільськогосподарські товаровиробники	КМУ	МАППУ
2	Перелік сільськогосподарської продукції, страхових ризиків, щодо яких здійснюється страхування з державною підтримкою на відповідний фінансовий рік	КМУ	МАППУ
3	Розрахунок ціни одиниці виробленої продукції із диференціацією за видами продукції, областями або природно-економічними зонами, а також порядок інформування страхувальників і страховиків про встановлені ціни	МАППУ	–
4	Граничні розміри, структура, порядок застосування страхових тарифів за видами майна, що підлягає страхуванню, та за регіонами України	МАППУ + Аграрний страховий пул	–
5	Порядок погодження типових договорів страхування для кожного страхового продукту та/або для окремої культури з державною підтримкою від сільськогосподарських виробничих ризиків	МАППУ + (НКФП)	–
6	Вимоги до страхових компаній щодо участі у страхуванні сільськогосподарської продукції з державною підтримкою	НКФП + МАППУ	–
7	Умови страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою, стандартні страхові тарифи, форми договорів страхування та додатків до них, форми інших документів щодо укладення та супроводження договорів страхування і врегулювання страхових випадків за ними	НКФП + МАППУ	–
8	Порядок та умови ведення страховиками персоналізованого (індивідуального) обліку договорів страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою	МАППУ за погодженням з НКФП	–
9	Умови надання ліцензії на здійснення страхування сільськогосподарської продукції	НКФП	–

Отже, лише за умови ефективної взаємодії державних органів та страховиків буде залежати те, наскільки швидко й раціонально впровадять відповідні норми, які будуть регулювати систему страхування сільськогосподарської продукції. На жаль, стрімкого розвитку системи страхування сільськогосподарської продукції у зв'язку з прийняттям Закону України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою” очікувати не варто. Іноземний досвід свідчить про те, що успішний розвиток системи страхування сільськогосподарської продукції можливий тільки в умовах послідовної державної політики у цій сфері.

IV. Висновки

У результаті проведеного аналізу нормативно-правових актів, що регламентують страхування сільськогосподарської продукції в Україні, було з'ясовано, що найважливішим завданням держави в сучасних умовах є вдосконалення нормативно-правової бази з метою захисту сільгоспвиробників, розвиток інфраструктури та підвищення фінансової надійності страхових компаній. Необхідно зазначити, що на сьогодні нормативно-правова база системи страхування сільськогосподарської продукції перебуває на стадії формування та являє собою сукупність правових норм, прийнятих за різних історичних та економічних умов. Саме тому важливим є формування законодавчої бази у сфері страхування сільськогосподарської продукції, яка відповідала б сучасним нормам європейського законодавства. Формування в Україні сучасного ринку страхування сіль-

ськогосподарської продукції дасть змогу державі зменшити видатки з державного бюджету на відшкодування непередбачених втрат, зумовлених природнокліматичними факторами, за рахунок грошових ресурсів страхових організацій. Отже, основною метою розвитку системи страхування сільськогосподарської продукції є формування системної, стійкої, функціональної державної політики, здатної стати ефективним інструментом захисту інтересів сільгоспвиробників, страховиків та держави.

Список використаної літератури

1. Герасименко Н.А. Як застрахувати виробництво сільськогосподарських культур : практ. посіб. з агостраховання / [Н. Герасименко, І. Гринюк, Н. Ільїна та ін.] // Проект Міжнародної фінансової корпорації [“Розвиток агостраховання в Україні”]. – К., 2008. – 94 с.
2. Горіславська І.В. Особливості правового регулювання страхування при здійсненні кредитних правовідносин сільськогосподарськими підприємствами / І.В. Горіславська // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 11. – С. 39–40.
3. Господарський кодекс України // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 462.
4. Єрмоленко В.М. Теоретичні проблеми аграрних майнових правовідносин : монографія / В.М. Єрмоленко. – К. : Магістр-XXI сторіччя, 2008. – 188 с.
5. Жилкина М.С. Из истории российской страховой науки / М.С. Жилкина // Финансовая газета – ЭКСПО. – 2001. – № 12. – С. 18.

6. Коваль О.А. Эффективность отношений зі страхового відшкодування збитків і втрат в аграрному секторі економіки України / О.А. Коваль // АгроСвіт. – 2009. – № 6. – С. 43–48.
7. Конституція України : Закон від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
8. Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою : Закон України від 09.02.2012 р. № 4391-VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 19. – Ст. 708.
9. Про страхування : Закон України від 04.10.2001 р. № 2745-III // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 18. – Ст. 78.
10. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг : Закон України від 12.07.2001 р. № 2664-III // Офіційний вісник України. – 2001. – № 32. – Ст. 1457.
11. Проблемні аспекти договорів страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.soter.kiev.ua/publications/agricultural_insurance_contracts.
12. Указ Президента України від 18.09.2007 р. № 890/2007 “Про деякі заходи щодо розвитку ринку зерна” // Офіційний вісник Президента України. – 2007. – № 30. – Ст. 651.
13. Цивільний кодекс України : наук.-практ. комент. : у 2 ч. / [А.Ю. Бабаскін та ін. ; заг. ред. Я.М. Шевченко]. – К. : Ін Юре, 2004. – Ч. 1. – 692 с. ; Ч. 2. – 896 с.
14. Юркевич В.Ю. Проблеми теорії аграрних правовідносин : монографія / В.Ю. Юркевич. – Х. : Харків юрид., 2007. – 496 с.

Стаття надійшла до редакції 25.10.2012.

Павелко Н.И. Правовое обеспечение государственного регулирования страхования сельскохозяйственной продукции в Украине

В статье исследовано современное состояние законодательного обеспечения страхования сельскохозяйственной продукции и проанализированы его особенности государственного регулирования через законодательные акты нормативно-правовой базы, которые касаются отношений между государством, страховыми компаниями и аграриями в системе страхования сельскохозяйственной продукции в Украине.

Ключевые слова: государственное регулирование, механизмы государственного регулирования, нормативно-правовые акты, правовое обеспечение, страхование сельскохозяйственной продукции.

Pavelko N. Legal support of state regulation of agricultural production insurance in Ukraine

The article was examined modern state legislative support for agricultural insurance and peculiarities of state regulation of insurance agricultural products via the regulatory framework that governs the relationship between the state, insurance companies and farmers in agricultural insurance system in Ukraine.

Key words: government regulation, mechanisms of state regulation, legislative documents, legal support, insurance of agricultural products.